

Orosháza, 1908. november 16. – Budapest, 1964. október 3.

Tizenegy gyermekes viharsarki szegényparaszt-földmunkás családból származott. Két gimnáziumot végzett, majd kitanulta a kőművesmesterséget. 1927-ben bekapcsolódott az orosházi MÉMOSZ-csoport munkájába, s még abban az évben Budapestre került. Ettől kezdve egyik vezetője az építőmunkások szakszervezeti mozgalmának. 1933-tól lett tagja az illegális kommunista pártnak, a budapesti I. számú kőművescsoport vezetőségének, valamint a KMP északi kerületi bizottságának. Az építőmunkások 1935. július 11-én kirobbant sztrájkjának egyik szervezője és vezetője. A sztrájk leverése után négy hónapi börtönre ítélték, majd rendőri felügyelet alá helyezték. 1937-ben ismét egyik irányítója az építőmunkások sztrájkjának, majd 1938-ban Orosházán végzett illegális pártmunkát. 1939 telétől ismét Budapesten dolgozott a legális és az illegális munkásmozgalomban. Csak segédmunkásként tudott csak időről időre elhelyezkedni. 1944 decemberétől az Ideiglenes Nemzetgyűlés orosházi küldötte, és 1953 májusáig megszakítás nélkül nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő. 1945 januárjától az MKP orosházi járási titkára, ezt követően 1949 közepéig a Békés megyei pártbizottság titkára. 1949 nyarától a Földművelésügyi Minisztériumban főosztályvezető, 1951–1953-ig az MKP Somogy megyei pártbizottságának szervezőtitkára, 1953. május 25-től 1954. december végéig pedig a határőrség MDP pártbizottságának titkára őrnagyi rangban. 1955 januárjában ismét az FM-be került, főosztályvezető-helyettes, majd főosztályvezető. 1956. szeptember–októberben begyűjtési miniszterhelyettes, 1956. novembertől 1957. februárig Békés megye kormányösszekötője, majd ismét a Földművelésügyi Minisztériumba került főosztályvezetőnek, ahol megválasztották a minisztérium MSZMP pártbizottsága titkárának. 1957 júniusától haláláig az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának tagja volt.